

[Nyhøe Andersen.]

private pengeinstitutter; der er i øvrigt også brug for lovregler til opfyldelse af de EF-bestemmelser, der er kommet i 1974, om, at medlemslandene skal have mulighed for at gøre brug af kassebindingsregler. Jeg synes nok, det er lidt flot, når det i bemærkningerne til fremskridtspartiets forslag hedder, at eventuelle EF-problemer må løses på anden vis. Jeg gad vidst, hvad det er for en vis, man dér forestiller sig.

Noget andet er, at vi fra venstres side gerne ser, at den nuværende lovgivning ændres, og jeg ville faktisk have stillet økonomiministeren det samme spørgsmål, som den socialdemokratiske ordfører, hr. Grünbaum, netop nu stillede, nemlig om ikke regeringen er interesseret i at gå ind i en realistisk drøftelse af ændringer i denne lovgivning. Det vil vi fra venstres side gerne medvirke til. Man kan jo bestemt ikke sige, at de pengepolitiske problemer ikke ser ud til at blive aktuelle i den kommende tid.

Glensgård (FP):

Det foreliggende forslag er et skoleeksempel på, hvorledes staten forsøger at drive en erhvervsgren ud i en helt uholdbar situation. Hvorfor skulle staten bedre kunne drive bankvirksomhed end de firmaer — hermed mener jeg bankerne — der udelukkende beskæftiger sig med dette arbejdsfelt?

Vi har i dag op mod 150.000 arbejdsløse. Dette alt for store tal er ikke kun grundet i den lavkonjunktur, samfundet er inde i, men er i væsentlig grad også grundet i den økonomiske styringsform, som den tidligere og den nuværende regering har valgt. Erhvervslivet behøver en pause med hensyn til indblanding fra lovgivningens side. Erhvervslivet har et kapitalbehov, som staten må og skal tilfredsstille. Det er ganske simpelt således, at mange arbejdspladser kunne genoprettes, såfremt kapitalformidlingen blev frigivet.

Fremskridtspartiet vil med dette forslag sikre, at erhvervslivet atter får mulighed for at investere. Det undrer mig ikke, at den socialdemokratiske ordfører går imod dette forslag. Men det, der undrer mig en lille smule, er, at hr. Grünbaum kan spørge, hvorfor fremskridtspartiet fremsætter et sådant lovforslag, når man på forhånd ved, at der er flertal imod det. Ja, hvis jeg skal

tage hr. Grünbaums bemærkninger til indtægt, så må jeg samtidig gå ud fra, at det medfører, at en lang række af regeringens lovforslag hermed er tilbagetaget, og jeg kan godt love hr. Grünbaum for, at vi ikke optager dem.

Jeg skal på fremskridtspartiets vegne tilsige — det er en selvfølge — en klar lyst og interesse i, at dette forslag fremmes hurtigst muligt. Jeg håber ikke, at vi skal igennem et fantastisk langt udvalgsarbejde, for det er korrekt, når økonomiministeren nu siger, at vi har set lignende forslag, så vi har altså ikke behov for det lange udvalgsarbejde. Det, vi har behov for, er, at denne lov bliver ophævet, således at erhvervslivet atter får mulighed for at investere.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Da mit partis ordfører, hr. Gudme, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne sige nogle få ord om dette lovforslag.

Vi kan ikke støtte det. Der er i den gældende lov, som man ønsker ophævet, dele, som vi finder nødvendige og rimelige, og der er andre ting, som vi finder urimelige. Men da regeringen i det store og hele kun har brugt de dele af den gældende lov, som vi finder er nødvendige at bruge, og som er rimelige at bruge, vil vi ikke støtte dette forslag. Det er sagt før, at folketinget netop nu har travlt, har andre væsentligere ting at tage sig for, og jeg er enig i den betragtning.

Ninn-Hansen (KF):

Økonomiministeren har jo allerede, som det rare og positive menneske han er, fortalt, hvad det konservative folkeparti mener om denne sag, og det er ganske rigtigt: vi stemte imod loven, da den blev vedtaget i sin tid, fordi vi anså den for overflødig, og vi fremsatte umiddelbart efter valget i 1973 et forslag om ophævelse, fordi vi fandt, at loven også er skadelig. På det tidspunkt fik vi fra den daværende regering en venlig modtagelse af forslaget, en meget positiv modtagelse, men det er jo altså ikke blevet til noget, hverken under den tidligere eller denne regering, og vi fortsætter altså med en lovgivning, hvis mening jeg egentlig ikke forstår.

Hr. Nyboe Andersen var inde på, at det var nødvendigt, at Nationalbanken igennem en sådan lovgivning kunne sikre kassebin-